

Septembrie

Lucian Tatar

septembrie

Culori apun ,culori răsar...cozi de păun,mărgăritar,
Septembrie,lună de har,viu destin și plin hambar!

Ard gândurile secular,pe râul plin de chihlimbar,
Lumini răsar,lumini tresar...cerul meu nu are hotar!

Am plâns în doi ,sub ploi...frunze tăcute cădeau moi,
Vântul vorbea în noi,liniștea fructului ...căutări noi!

Copaci pierduți și muți,în liniștea toamnei tăcuți,
Printre miresme asmuți...pașii mereu prefăcuți!...

Timpul ce nu are timp ,slujește un alt anotimp,
Prin noi trece răstimp,tăcut e tăcutul Olimp!

Prin norii ce tună ,se-adună...vorbește aceeași furtună
Septembrie luna cunună,câmpul tău cântă în strună!

Se nasc ,se renasc infinituri,cu teama din noi încă pasc,
Turme infinite de fluturi pasc încă în noi și renasc!

Stropii de rouă sub lună,ard o mireasmă de spumă
Florile lucesc în glumă ...pierdută privire în brumă!

Noi ,amândoi ...pierduți în mireasma de ploi
Iubirea în fructul de soi...pierdutul glas de oboi!

Septembrie e asfințit și răsărit,capăt de drum și infinit
De Dumnezeu bine gândit...omenire,punctul nedesăvârșit!

În noapte septembrie scrie...petic etern de hârtie,
Născut din iubirea armonie...gânduri plutesc inerție!

Lucian Tătar-Poezie
16 sep 2017
Olhao